

عنوان مقاله:

کاربرد ژئوشیمی در مطالعه دیاژنز و خصوصیات رسوبی سازند سروک در یال شمالی و جنوبی کوه میش، منطقه گچساران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های چینه نگاری و رسوب شناسی، دوره 26، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

الهام اسدی مهماندوستی

محمد حسین آدابی

خلاصه مقاله:

چکیده سازند سروک از گروه بنگستان یک سکانس کربناته ضخیم لایه در حوضه زاگرس است که در یال شمالی و جنوبی کوه میش در منطقه گچساران از نظر ژئوشیمی رسوبی مطالعه شده است. ضخامت نهشته های کربناته سازند سروک در یال شمالی ۲۵۲ متر و در یال جنوبی ۳۴۸ متر است. مطالعات پتروگرافی و آنالیز رخساره ای نشان می دهد که سازند سروک در یک رمپ کربناته به جای گذاشته شده است به طوری که عمق حوضه در یال شمالی بیشتر از یال جنوبی بوده است. سیمانی شدن، میکریتی شدن و گلاکونیتی شدن از مهمترین فرآیندهای دیاژنتیکی شناسایی شده در سازند سروک است. مطالعه با میکروسکوپ کاتدولومینسانس، نشان دهنده سیمان دریایی و متاوریکی در نمونه های یال جنوبی کوه میش است. تغییرات عناصر اصلی و فرعی و ایزوتوپ اکسیژن و کربن کمک به تفکیک نهشته های رسوبی سازند سروک در یال شمالی و جنوبی کوه میش از یکدیگر نموده است. تغییرات $(\text{Sr}/\text{Ca}) (\text{wt}^*1000)$ در برابر Fe و Mn نشانگر بسته تا نیمه بسته بودن سیستم دیاژنتیکی در یال شمالی کوه میش و نیمه بسته بودن سیستم دیاژنتیکی در یال جنوبی کوه میش است. روند تغییرات ایزوتوپ اکسیژن در برابر کربن در نمونه های آهکی سازند سروک بیانگر دیاژنز در یک سیستم فریاتیک دریایی در یال شمالی کوه میش و دیاژنز متاوریکی در یال جنوبی کوه میش است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: دیاژنز، ژئوشیمی رسوبی، عناصر اصلی و فرعی، ایزوتوپ اکسیژن و کربن، سازند سروک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209218>

